

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

SECȚIA A TREIA

DECIZIE

Cererea nr. 38397/05
Octavian DOROGAN
contra Republicii Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a Treia), întrunită la 24 martie 2015 într-o Cameră compusă din:

Josep Casadevall, *președinte*,

Luis López Guerra,

Ján Šikuta,

Kristina Pardalos,

Johannes Silvis,

Valeriu Grițco,

Iulia Antoanella Motoc, *judecători*,

și Stephen Phillips, *grefier al Secției*,

Examinând cererea de mai sus depusă la 17 octombrie 2005,

Examinând declarația prezentată de către Guvernul pîrît la 16 septembrie 2014 prin care a solicitat Curții radierea cererii de pe rol și replica reclamantului la această declarație,

Deliberînd, decide următoarele:

FAPTELE ȘI PROCEDURA

1. Reclamantul, dl Octavian Dorogan, este un cetățean al Republicii Moldova, care s-a născut în 1959 și locuiește în Chișinău. El a fost reprezentat în fața Curții de către dl A. Bivol, avocat care își desfășoară activitatea în Chișinău.

2. Guvernul Republicii Moldova ("Guvernul") a fost reprezentat de către Agentul său, dl L. Apostol.

3. La 25 iulie 2003, reclamantul, împreună cu doi prieteni, au avut un conflict cu angajații unui bar. A fost chemată poliția și aproximativ la ora 3.00 ei au fost duși la Comisariatul de poliție. În incinta Comisariatului de poliție, reclamantul a fost agresat de către un ofițer de poliție, care l-a lovit cu capul de un perete de mai multe ori. După aceea, reclamantul s-a simțit rău și spre dimineață a fost chemată o ambulanță. El, fiind inconștient, a fost transportat la spital, unde a fost diagnosticat cu contuzie cerebrală și contuzie a țesuturilor capului și s-a aflat la tratament staționar aproximativ două luni.

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

4. Reclamantul a depus o plîngere penală împotriva acțiunilor polițistului; totuși, la 29 aprilie 2005, plîngerea a fost în cele din urmă respinsă ca fiind neîntemeiată de către Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău.

5. Ulterior, reclamantul a inițiat o acțiune civilă împotriva statului, solicitînd acordarea unei despăgubiri, *inter alia*, pentru pretinsa maltratare. Printr-o decizie irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 14 ianuarie 2008 i-a fost acordată suma de 5000 lei moldovenești (echivalentul aproximativ 265 Euro (EUR)).

6. Cererea a fost comunicată Guvernului.

ÎN DREPT

7. Reclamantul s-a plîns în temeiul articolului 3 din Convenție despre relele tratamente aplicate de către poliție și despre ineficiența investigației desfășurate în legătură cu plîngerile sale.

8. După ce tentativele de reglementare amiabilă au eșuat, printr-o scrisoare din 16 septembrie 2014, Guvernul a informat Curtea că intenționează să formuleze o declarație unilaterală cu scopul de a soluționa problema ridicată prin această cerere. Guvernul a invitat, printre altele, Curtea să radieze cererea de pe rol, aplicînd articolul 37 din Convenție.

Declarația prevede următoarele:

"Guvernul recunoaște că a existat o încălcare a drepturilor reclamantului garantate de articolul 3 din Convenție și articolul 13 coroborat cu articolul 3 din Convenție ca urmare a acordării unei despăgubiri insuficiente prin hotărîrea Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2008 pentru relele tratamente și investigația inefectivă desfășurată în legătură cu aceasta.

Guvernul propune să plătească în beneficiul reclamantului suma de 15000 EUR pentru prejudiciul moral și 1500 EUR cu titlu de costuri și cheltuieli.

[...] sumele de mai sus, [...] vor fi convertite în lei moldovenești la rata de schimb aplicabilă la data plății și vor fi scutite de orice taxe eventual aplicabile. Aceste sume vor fi plătite în termen de trei luni de la data notificării deciziei de către Curte conform articolului 37 din Convenția europeană a drepturilor omului. În cazul omisiunii de a plăti aceste sume în perioada celor trei luni, Guvernul se obligă să plătească de la data expirării acestui termen și pînă la efectuarea plății, o penalitate la sumele de mai sus egală cu rata minimă a dobînzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană, plus trei procente. Plata va constitui soluționarea definitivă a cauzei și a oricăror alte pretenții care pot apărea din circumstanțele prezentei cauze.

Avînd în vedere cele menționate mai sus, Guvernul solicită Curții să radieze cererea de pe rol în conformitate cu articolul 37§ 1 (c) din Convenție. "

9. Prin scrisoarea din 7 noiembrie 2014, reclamantul a menționat că nu este de acord cu termenii declarației unilaterale, pe motiv că sumele propuse de către Guvern erau insuficiente. El a menționat că în august 2014 a suferit un atac vascular cerebral și a susținut că a existat o legătură de cauzalitate între relele tratamente aplicate în 2003 și atacul vascular cerebral.

10. Curtea reamintește că în conformitate cu articolul 37 din Convenție, în orice stadiu al procedurii, Curtea poate hotărî scoaterea de pe rol a unei cereri atunci cînd circumstanțele permit să fie trasă concluzia enunțată în alineatele (a), (b) sau (c) din paragraful 1 al acestui articol. Articolul 37 § 1 (c) îi permite în particular să radieze cererea de pe rol :

" pentru orice alt motiv, constatat de Curte, continuarea examinării cererii nu se mai justifică".

11. Articolul 37 § 1 *in fine* include condiția că:

"Cu toate acestea, Curtea continuă examinarea cererii dacă respectarea drepturilor omului așa cum sunt definite în Convenție și Protocoalele sale o cere."

12. De asemenea, Curtea notează că, în anumite circumstanțe, ea poate să radieze o cerere sau un capăt de cerere de pe rol în conformitate cu articolul 37 § 1 (c) din Convenție în baza unei declarații unilaterale a Guvernului pîrît, chiar dacă reclamantul dorește continuarea examinării cauzei. În acest sens, Curtea trebuie să examineze declarația în lumina principiilor consacrate în jurisprudența sa, în particular hotărîrea *Tahsin Acar (Tahsin Acar c. Turciei* [MC], nr. 26307/95, §§ 75-77, CEDO 2003-VI, și *Melnic c. Moldovei*, nr. 6923/03, §§ 22-25, 14 noiembrie 2006).

13. Avînd în vedere natura concesiilor cuprinse în declarația unilaterală a Guvernului din 16 septembrie 2014, precum și suma de compensare propusă de către Guvern, care este în concordanță cu sumele acordate în cauze similare (a se vedea *I.D. c. Moldovei*, nr. 47203/06, § 57, 30 noiembrie 2010 și *Bisir și Tulus c. Moldovei*, nr. 42973/05, § 68, 17 mai 2011), Curtea consideră că nu se mai justifică continuarea examinării cererii (articolul 37 § 1 (c)) (a se vedea, pentru principiile relevante, *Tahsin Acar*, citată supra, și *Meriakri c. Moldovei* ((radiere de pe rol), nr. 53487/99, 1 martie 2005)). În ceea ce privește alegația reclamantului că atacul vascular cerebral suferit de el în august 2014 a fost ca urmare a maltratării sale în 2003, Curtea notează că reclamantul a omis să justifice acest fapt și că documentele medicale prezentate de acesta nu confirmă afirmația.

14. În lumina celor de mai sus, Curtea consideră că respectarea drepturilor omului garantate de Convenție și Protocoalele sale nu cere continuarea examinării cererii (articolul 37 § 1 *in fine*).

Prin urmare, cererea trebuie să fie radiată de pe rol.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate

Ia act de termenii declarației Guvernului pîrît și de modalitățile privind asigurarea respectării angajamentelor prevăzute de acestea;

Decide să radieze cererea de pe rol în conformitate cu articolul 37 § 1 (c) din Convenție.

Redactată în limba engleză și notificată în scris la 16 aprilie 2015.

Stephen Phillips
Grefier

Josep Casadevall
Președinte